

מתפרשת: נ' כפופה זו הגבירה.
וסמוכה לה ו', שהוא יסוד, כדי
שתתברך ממנו. י' פשוטה, זו
התפשטות התפארת. ולכן
כלולות האותיות ונאחזות זו בזו.
ואם תאמר, למה מחזיר ו' פניו
מנו"ן כפופה, ומחזיר פניו אל
הן הפשוטה. אלא בשביל כבוד
המלך הוא מחזיר פניו כנגד
המלך.

ולמדנו, מ"ם לא כוללת בתוכה
אות אחרת, (משום) אלא מ'
פתוחה, מ' סתומה. מ' פתוחה -
שהוא כשהזכר מתחבר עמה. מ'
סתומה - יוכל. שהרי נסתרים
דרכיה ואף על גב שלפעמים
מתפשטים, ויש ששונים בזה,
כמו שנאמר (שיר ד) גן נעול אחתי
כלה גל נעול מעין חתום.

אמר רבי יצחק, בשעה שהמלך
הקדוש זוכר את ישראל בעבור
שמו וחוזרת הגבירה למקומה,
(א) פתוב וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבאו לכפר בקדש. כך
הכהן, בשעה שנגנס ליחד את
השם הקדוש ולכפר בקדש, לזוג
את המלך עם הגבירה, פתוב וכל
אדם לא יהיה באהל מועד וגו'.
למדנו, רבי יהודה אמר, הכהן
מעורר שלום בעולם, למעלה
ולמטה. ולמדנו, נכנס בדרגה
אחת, רוחץ גופו. יוצא מדרגה
זו לדרגה אחרת, רוחץ גופו.
אוחז שלום בזה ובה. קדש ידיו,
ומתברכים כאחד. ובפל צריך
להראות מעשה, וצריך להראות
לבושו שיתלבש כגון שהמעשה
יתבון, עד שיסדר הכל כמו
שצריך, ויתברכו עליונים
ותחתונים.

למדנו, רבי שמעון פתח, (ה) יו"ד
בחקיקותיו, אותיות בצדדים

על גב דאוקמוה מלה, נו"ן הכי מתפרשא:
נ' כפופה, דא מטרוניתא. וסמיכא לה ו',
דאיהו יסוד, בגין לאתברכא מניה. י' פשוטה,
אתפשטותא דתפארת. ועל דא כלילן אתוון,
ומתאחדן דא בדא. ואי תימא, אמאי אהדר
ו' אנפוי מנו"ן כפופה, ואהדר אנפוי לגבי י'
פשוטה. אלא בגין יקרא דמלכא, אהדר אנפוי
לקבליה דמלכא.

ותאנא, מ"ם לא כליל בגויה את אחרא, (בגין)
אלא מ' פתוחה, מ' סתומה. מ'
פתוחה: דהוא כד דכר אתחבר עמה. מ'
סתומה: יוכלא. דהא סתימין ארחהא ואף על
גב דמתפשטין לזמנין, ואית דמתני בהאי כמה
דאת אמר (שיר השירים ד) גן נעול אחתי כלה גל
נעול מעין חתום.

אמר רבי יצחק, בשעתא דמלכא קדישא
אדפר להו לישראל בגין שמיה,
ואהדרת מטרוניתא לאתרהא, (בגין) פתיב, וכל
אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש.
כך פהנא, בשעתא דעאל ליחדא שמא
קדישא, ולכפרא בקודשא, לזווגא למלכא
במטרוניתא. פתיב וכל אדם לא יהיה באהל
מועד וגו'.

תאנא, רבי יהודה אמר, פהנא אתער שלמא
בעלמא, לעילא ותתא. ותניא עאל
בדרגא חד, אסחי גופיה. נפיק מהאי דרגא,
לדרגא אחרא אסחי גופיה. אחיד שלמא בהאי
ובהאי, קדש ידוי, ומתברכאן פחדא. ובכלא
בעי לאחזאה עובדא, ובעי לאחזאה לבושו,
דיתלבש כגוונא דעובדא דיתפון, עד דיסדר
פלא כמה דאצטריך, ויתברכון עלאי ותתאי.
תאנא רבי שמעון, פתח (ה) יו"ד בגליפוי,

אתוון בסטרין, אתקשרן ביו"ד. יו"ד אזיל ליו"ד. (לוי"ו) יו"ד סליק